

ԱԶԱՏ ԻՍՍԷ

ԵԱԲԱԲ, 2 ՅՈՒՆԻՍ 1906, ԱԼԵԿՍԱՆԴՐԻԱ

ԿԻՐԱԿԻՆ

Անցած կիրակիէ մինչ վարկառուներն Արշակունի աշխարհի՝ և Մարտիրոս ազգային Անաշխարհականի՝ գանձերը կը բանային. Արշակունի գրքերն էթէ՝ ոչ ընտրեալ գոնէ զնորոգ հալածութիւնը կ'արթնեաց և աչքերը շփելով, կ'ուզէ խորովի.

— Եթեանց մեր քաղաքացիական պարտականութիւնը կ'ազատեալ և անբարեկեցիկ ձգել սրբազան առաքիլներն մէջ:

Ու կիրակեօրեայ զգեստները հագած, անտեսած ու պեկեղը ուրաժ, հանդիսական բանջերով, գրեթէ իշխանաբան վեհափառութեամբ, մարդու զը պէս որ ճակատագրով բանած է շնորհիւ կ'ուզիւնէր ան յաւատ պատմական Արշակունի Տարածար փողոցը և կը գրեթէ առաջնորդարան:

Հոն նստակիցեայ մը իրեն կը սպաներ իրիտասարգներ, համոզեալ ու վճռական փութկոտութեամբ մը, փոքրիկ թաղիները կը ցրտէին աջ ու ձախ, փոքրիկ թաղիներ որոնց վրայ բանի մը տակ սպանարուած էր:

Թող իր կը գոչեր. «Փողովո՞րդ, սա՛ն հանապարհմեանը օրէնքին 55րդ յօդուածը բռնաբարած է, մի՛ քս կարկեր. հիմա Դաշնակցական ընկեր մը կը խօսի այս մասին»

Նը բուհարիուն կը շարունակէր գիմել գէպ լառաջ, վրդովուած՝ խորհելով ինքնիրեն.

—Ո՞վ է այդ 55րդ յօդուածը և ո՞վ բռնաբարած է անոր կոստեթիւնը...

Կասկածներ կը կօտակուէին մարին մէջ, անուններ կուզային շօրթնհերթէն վրայ, ո՞վ... ո՞վ կրնար ըլլալ բռնաբարիչը, արդեօք Յակօր Ուզարեանը...

—Երժանք լսել Դաշնակցական ընկերը...

Ու երբ կը մօտենար Ուստորդարանին, ազմկալից ձայներ կը հասնէին ականջին, ձայներ այնքան ազմկալից որ բուհարիուն պահ մը կը վարանէր իր արկածալից ուղեորութիւնը շարունակելու, բայց խղճի ձայնը, քաղաքացիական ատաքինութեան և արխութեան ձայնը, ներսիցիէն կը յանդիմանէր գինըր.

—Վա՛տ, վա՛տ, կը գոչէր ձայնը, կը փախչի՞ս քաղաքացիական պարտականութեան զոհաբերութեան սեղանի պատարագին ժամանակցութիւնէն, կը լքանե՞ս քու իրաւունքդ, կը զսհե՞ս սահմանադրութիւնը ու թշուառական դատալիքի մը պէս, եղբայրաւորան կայէնի մը նման, երեքիսլ և տատանեալ քու քայլերովդ վրայ կը վերադառնաս...

Ու ին՛չ՞ճ բուհարիուն, ձայնին այս կշտամբանքներէն մտրակեալ, իր մէջ հաւաքելով զարեբէ ի վ

Հայկէն, Արամն, Տիգրանն ու Աւարգանն ժառանգութիւն մնացած դիցազնական նշխարները, գերագոյն ճիգ վը ընելով ինքն իր վրան ինքզինքը իը նեաւը վիճարանութեանց սրահը:

Մտիկ կ'ընէր սւշազիր ամէն կողմէ խաչաձևած խօսքերը, հարց ու պատասխանները և վերջապէս կը հասկնար:

Այս' 55րդ յօդուածը բռնաբարուած էր. «25 տարեկանը լրացած ամէն հնչ ընարող է», կ'ըսէր այդ յօդուածը: Մինչդեռ ընարողական ժողովը մեղի բուած էր. «ընարող են 25 տարեկանը լրացած այն հայերը որ ելև ամաբի են՝ հինգ տարիէ ի վեր, և եթէ ամուսնացած՝ երեք տարիէ ի վեր եպիպասու հաստատուած են և իրենց վերջին բնակավայրը եղած է Ալեքսանդրիա»: Ընարողական ժողովը կ'աւելցնէր թէ «բոտ ընկալեալ սովորութեան» այս կանոնը ընդունուած է:

Արդ, բոցոքարիւնները չէին ուզէր հոյատուիլ այդ «բոտ ընկալեալ» ին, ենթադրելով որ անիկա փաշայական բմահանոյքներու մէկ ապօրէն գաւաին էր: Փոխանակուած բացատրութիւններէն սակայն կը տեսնուէր թէ ապօրէն չէր այդ գաւաինը, այլ հարազատ և շքինուոր և նոյնիսկ վաւերացուած էր Պոլսոյ կեցիքը. Վարչութեան, Իզմիրեան սրբազանի առաջնորդութեան օրով:

Ուրեմն եթէ ընարողական ժողովը փոխանակ «բոտ ընկալեալ սովորութեան» գրեւոր, «բոտ բրոյման էր Պոլսոյ կեցիքը. Վարչութեան» գրած ըլլար, կիրակի օրուան միջազկը տեղի չզլիտի ո նենար և այս վայրկեա-

պարտականութիւն ունինք ընտրելու այն անձը որ ինձ
մտկալութիւնը տապալելու ամէնին աւելի աշխատեցաւ
«Ազատ Բեմ», «Ազատ Խօսք», «Օրէնք», շրջաբերու-
կան, յաւելումս, ազդարարութիւն ցրելով ամբողջ
երեք տարի, այսինքն

Յ. ՂԱԶԻԿԵԱՆ

Եւ սակայն ապերախտութիւն պիտի ըլլար իրեն
բոլ չիշատակել

ՍԱՐԳԻՍ ԳԱՐԱԿԻԶԷԼԵԱՆ

(Բեօմբ.րեմի Պատուելի)

Որ որն ի բռն, սրճարանէ սրճարան, քունէ տուն՝
պրաւտելով տարիներէ ի վեր շունչ սպառեց, խօսեցաւ,
վիճեցաւ, կոտեցաւ և սահմանադրութեան սիրոյն համար
ձազ թոսց որ աջ ահանջն ալ վրայ տար:

Եւ սակայն իր բով, հիշա բովիւր, միթէ պէտք
չէ գնենք

ՍՄԲԱՏ ԲԻՒՐԱՏ

Նախկին սահմանադրական պայքարին մեծագոյն
ախոյեանը, որ գպրոցքի հասցուց այն աստիճան բարձր
վիճակի մը որ խեղճ տոյց զլուխը զտոնալ կը սկսի
ամէն անգամ որ վաշտերանի պատուհաններէն զուրս կը
նային:

Բաց աստի պէտք է մեզ կարող, փորձառու, կա-
ռավարական գործերու փնդեակ ժողովեցային մարդ մը

ԱՐՐԻՆ ԶԱՎՈՒՇԸ

Որ՝ քառասուն տարիներէ ի վեր մոհաֆազային ու
Առաջնորդարանին միջև միութեան կապ մը եղանք է և

պիտէ պաշտօնատանց բոլոր սինիսկնիքը ու կը ճանչը-
նայ անոնց գտնապանները:

Եւ կարծեմ ամէնքս սիրոյշտար համամատթիւն
պիտի ցոցնենք եթէ տոաջարկեմ եւ ինքս

ԵՐՈՒԱՆԻ ՕՏԵԱՆ

Որ երեք տարի է տահմանադրական պաշքարը կը
մղեմ օր մը երիտօրիսան կամ թարգական ըլլալու բոլու
բովին անշահախնդիք նպատակով:

Չմտնանք յաւ թէ Առաջնորդարանը պէտք ունի
ամօսնական և ընտանեկան կնճոտտ և շատ անգամ
ժափուկ խնդիրները լուծելու համար իր պատուարօրու-
թեամբը տիեզերական համար ստացած մէկու մը, արինքն

ՅԱԿՈՒ ՌԻՂՈՒՐԵԱՆԻ

Եւ ասկայն որո՞ւ կրնանք յանձնել մեր ազգային
մանկաւայն գաստիարակութեան և կրթութեան գործը և
ինչպէս մեր վարժարանը կրնանք հասցնել երուպական
բարձրագոյն համալսարանի մը վիճակին առանց ընտրելու

ԱՍՏՈՒՐ ՊԷՅ ՇԷՐԻՏՃԵԱՆԸ

Հին և նոր զարերու ամէնէն հոյակապ վարժա-
րանացէտը որ Պօղոսեան վարժարանի սիրոյն համար
մերձեց Սիանկի — Աստրալիա — համալսարաններու վե-
րին հսկողութեան պաշտօնը:

Ու ամոռ մըն ալ չի տա՞նք

ԼԵՒՈՆ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆԻՆ

Մանօթ գերասանապետ, որ այնքա՞ն փալու՞ն կեր-
պով ներհայացուց Արթին ազայի գերը, Ֆրանքօ—Թըր-

քական պատերազմին մէջ և սրտն թաքրերէնի մասին
տնեցած հաստիւթինը մեծ տանգախօթինն մը կ'ըլլայ
Ֆրեսիօսանտական ժողովին՝ ամէն անգամ որ մուտքը բա-
նակցաթիւն մը ընել պարտաւորի Տ. Ղրիգոր Մե-
րոնեանի հետ:

Օրը օրին քաղաքական լուրերուն տեղեկանալու,
Ֆրանսերէն պաշտօնագիրները ճշգրտօրէն թարգմանելու
և ՄԱՆՇԷԻ հրապարտարարիին հանրային կարծիքը մեզ
իմացնելու համար անկի յարմարագոյն տնձ մը կրնանք
զանից բան:

ԳՌԻԳՈՐ ՍԱՐԱՅԵԱՆԸ

Ըրարերոյ տննիչն խմբագիրը որ այս միջոցիս
դիւրսս գացած է թարմ հաւկիթներ բերելու համար:

Եւ իբրև Մետաքր ամենուս, իբրև փարձ ու ճար-
տար ուղեցոյց մեր մտորեալ քայլերուն, իբրև փարս:
Ֆրիաքար մեր կարուսեալ նաւերուն, միթէ հոն, աստ-
նագեատի թիկնաթուփն զրայ պէտք չէ՞ բազմի

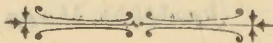
ԱՆՏՕՆ ՌԵՏՈՒՆԻ

Ամէնն ղաւերտական ու անհերքելի ազգային ճիւղ
ուսմանագրութեան հաստատութենէն ի վեր:

Ահաւասիկ, սիրելի ժողովուրդ, շեզի տասը ընտ-
բելիներ, մնացած ութն ալ զուն ուզածից պէս ընտրե-
մներ մեծամասնութիւն ունենալով, ամէն պարագային
սնոնց հախէն կուզանք:

Չալաքին ցփնկէն հտըը, այս ցտնկը կուտայ ձեզ՝

ԼԷՑԼԷԿ

ՈՂԲ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՂԱՍԻ

ՆԱԽԿԻՆ ՊԵՏ ԵՒ ԱՅԺՄ ՀԵՂԻՆԱԿ
«ՁԷՑՓՈՆՆԻ ՀԵՐՈՍՆԵՐ» ՈՒՆ

11

Ինչպէս Հիւկօ իր «Burgraves» տրամփն ունայտր ու մոպլ մթնալստրին մէջ հասեցողցած է Ռէճիսայի եւ Օթպէրի զմայլելի սիթոյն, լոյսը, ոչ սցնպէս Ազասի իր նոյրալի գիւցազներգութեան մարտաբոյս զուհչտականութեամբ ծխաշունչ զրուագներուն մէջ տեղաւարած է Աւետիքի եւ Երանիկի սղայպիան սէրերուն անմեղունակ ու զուարթարար կտասար:

Չորրորդ տեսարանը զլուխ գործոց մըն է իր տեսակին մէջ խօսքերը մեղմ, ժխտիկը բոյրն, արտոյնձութեանց սահմաններէն հերոսաբար անդին խիզարոզ.....

Մտիկ ըրէք եւ եթէ կրնաք, մի՛ մարիք խնդրէն՝
Երբնիկ

Իմ Աւետիք, հոգւոյս հայլին,
Դէմքդ է արեւ լեզուդ աղու,
Որ հոգւոյս մէջ քիտանմիկ,
Կարծես թէ մեզր ինձ կը հեզու:
Ու այդ բաւ է ինձ հուրապիք,
Թէ պիտ' ըլլանք միշտ իրջանիկ:
Աւետիք

Նշանաուք ըրին իրը՝ դեռ արդանդի մէջ
Իր եւ դու երկար զիս սպասեցիր,
Եկո՛ւն այժմ ցտքնալ երտխախքն անդէջ,
Իմ սրտիս սիրավառ եւ ուրախածիր:

(Երանիկին ձեռքը բռնելով)

Նշանած անրիձ, Երանիկ անուշ
 Որ բնի մինակ կը թոփ իմ յուշ,
 Եկտը սլացիր, սլացիր իմ գերի.
 Թող բազեն շրթնեղդ հրատապ ու գիրդ,
 Վասած շրթնեղես համրոյր մը բազցրիկ:
 (Երանիկ կը նետափ Աւետիբէն գերիւր)

Թող այս վայրկեան սուր, հազուային
 Աստուածներուն իսկ սիրադին,
 Մեզ սկիզբն ըլլայ կեանքի մ'երջանիկ:

Մերանիկ (գաստուելով Աւետիբէն գրիկն)

Դուն ինձ կը պարզես յոյր մեր կեանքի,
 Ինչքան ճոխ է այն ու շքեղ,
 Կամարին վրայ և մեր երկնքի.
 Կը տեսնեմ ժիպն մթութիւն ու գեղ.

Հոն աստիճան ինձ կը ժպտին յոյս
 Ծռելով անկասն իրենց գիցանոյշ 1.

Պիտի բլան միշտ մեզի վառ կանխեղ
 (Նորն կը նետափ Աւետիբէն գերիւր)

Ու երկու սիրահարները, գիրկընդխառն, զբազած
 Թն սիրոյ ճուս մը երգելու.

Երկնային հրճուանքի
 Ոսկեղէն բաժակէ
 Հոգիդ պիտ' ճաշակէ

Երբ ոպտատոր մը—որչափ ալ ստյոյրսըզ մարդեր

1. Ո՞վ տղատախիտան խառնաբանութիւն. զիցա-
 նոյշ ճակատ աստղերու որ կը ժպտի, կը ծոփ և կան-
 թեղ կ'ըլլայ...

կան աշխարհիս մէջ - զրան առջև երևալով իբր ինքնակաշխարհար մոռցուած պատշաճութեանց, կը խանդարէ զիրկ զիրկի այս տեսակցութիւնը:

Երանիկ կը քաշուի Ա. Եստիքի զիրկէն:

Ա. Եստիք. — Քեզ կը կանչեն ահա՛, աւագ,
Բարով մնաս պիտի ըսեմ մինչ վազ:

Երանիկ. — Չ իշերն այս՝ մի բազդի վսեմ
Ա. Եստիքի թող լինի վազ:

Ա. Եստիք. — Եւ բունի տեղ աչքերուս շուրջ
Ինձ պիտի գայ ոսկի անուրջ:

Երանիկ. — Յտեսութիւն:

Ա. Եստիք. — Յտեսութիւն:

Տեղ մը, հեղինակը երկու սիրահարներուն հասնելով ման բացագանչող երանութիւնը հրաշալիօրէն կը խտացնէ հետեւալ տողերուն մէջ, որոնք աւելի բառեր են քան տողեր և աւելի անուններ քան բառեր: Բայց ի՞նչ անհուններ զգացման...

Ա. Եստիք. — Երանի՛կ...

Երանիկ. — Ա. Եստի՛ք...

Կ'ընդգրկաբանութիւն.

Դիտելի է արդէն հեղինակին վարպետութիւնը կարճ տողով հատուածներու մէջ, հետեւեալները տիպարներ են այս տեսակետով.

Ո՛ր է ձեզատ, իմ Ա. Եստիք.

Ձեզատ. — Բնաւ պէտք չէ սնհանգստիք. 1.

Քիչ ատենէն կ'ըլլաք մի զոյգ

I. Անհանգստիլ, բայց ինչ հերոսական?

Ե. անիկ. — Սառ՝յգ

Ճէլլատ. — Ես որ զ'ըսեմ. 1.

Երանիկ. — Ի՛նչ բախտ վսեմ:

Ուրիշ անտարան մը ուր մարդկային փափաքին և
 օրասպետի Էր հրամանին պէս սրբնթաց, իմաստից և
 բառերու անօրինակ արագութիւն մը կը պատկերանայ,
 կ'ա գրի...

Սպայ. — տաճկական բանասկին մէջ:

Կ'երևայ թէ կուգայ

Հոս մի հայ քահանայ:

Մազհար բաշտ. — Քոյ շուտ գայ:

Սպայ. — Ահա՛ նա:

Ներս կը ժանէ Տէր Սարգիս:

Մինչև հիմա չի խօսեցանք այս բանաստեղծական
 երկին տաղաւափութեանը մասին. բայց կը կարծենք որ
 մեր մէջ բերած բազմաթիւ տողերը այս կարևոր կէտին
 վրայ կը ճառեն մենէ աւելի ձեռնհասութեամբ, իրենց
 շարաձախ, խուժուժ, անհաշտ և անարուեստ բարբառու-
 վը. ոտանաւորին ոտքերը, ինչպէս կ'ըսեն գրական Կօչ-
 կակարութեան աւելոյին մէջ, կը նմանին լեռնցիի մը
 կոշա ու անշափ ոտքերուն սրոնք արձակ համարձակ
 սարերէ վեր կ'իջան ու զառիվայրներէ կը զլորին ան-
 հոգ ու բուռն թափով մը: Զլլթունի լեռներուն — սաղ —
 վրայ ձեռուած տաղաւափութիւն մը վերջապէս:

Կ'ստիպուինք ցաւ ի սիրտ հոս կեցնել ծագրին

1. Հիշողական խօսելակերպ իխտ մերձաւոր ազ-
 գական ձիհանկիւղեանի « Որ մենք հերոսին:

սուր մանգաղովը զինուած հնձազի մեր ուրախ-գոտարի՜
 փազըը սխմարութեան և ծիծաղելիութեան այս բնոյար-
 ձակ գաշտին մէջ, ուրիկ եթէ մենք ոգածնուա չափ
 պատենջան, պրաս, ստեպդին և զլուժ քաղեցինք, հե-
 զինակը, ինք, գափնիի ոչ մէկ տերե պիտի քաղէ՛, ախո՛ս ։
 Կը միտիմարտինք միայն խորհելովք որ ամէն բան-
 ջարեղենները սպառած չեն գաշտին մէջ և զալ շարժը-
 ւան կը ձգենք մեր պառտտին շարունակութիւնը ։

ՏԵՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՄԸ
ՄԵԾ . ՏԻԱՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԵՏ

Այս օրերս ժողովուրդը օրուան մարզը ըլլալով, —
 ա՛նէն ոք անտի կը զբաղի, անոր խօսք կ'ուզէ, անոր
 շահերուն պաշտպանութիւնը կը ստանձնէ, զայն կը շո-
 յէ, կը գգուէ կը փառաբանէ, — փափաքեցայ, փոխանակ
 թղթի կտորով մը իրեն հետ խօսելու, զինքը տեսնել և
 բերանացի հազարզակցութիւն մը ունենալ. ուստի զիմե-
 ցի ժողովուրդի բարեկամներէն մէկուն, — հարկ չկայ ը-
 սելու որ այդ բարեկամները շատ բազմութիւ են այս
 միջոցիս, — և հարցուցի .

— Ո՞ր կարելի է զսնել միտիւ ժողովուրդը ։

— Իրա՛ւ որ, պատասխանեց բարեկամը, որոշ տեղ
 մը չունի, բայց իրիկունը ժամը վեցէն ետքը մէկ մը
 մեխանան նայէ՛, կարելի է հոն կ'ըլլայ ։

Նշանակեալ ժամուն գացի հայկական սրճարան մը
 և տիրոջը հարցուցի .

— Լերցեօց ժողովորդ ազան հոս է :

— Նա՛, բաւ, սա անկիւնը քաշուեր օգի կը խմէ կոր :
Նայումաճըս սեեոեցի զէպի անկիւնը. բառասունն,
բառասունըհինգ տարեկան մարդ մը նստած էր սեղա-
նին բովը, յոգնած ու մտատանջ կ'երևար, ու մանա-
ւանդ ձանձրացած, ասեմ ասեմ, աջ ձեռքը ճակախն
կը տանէր, ճակատը կը շփէր, ֆլար վեր կը նեակէ և
գաւաթ մը օգի կուլ կուտար, երեսը թթուեցնելով :
Պրպաններէն գորս նետած էին հրեն ուղղուած շատ
մը ընտրելիներս ցանկեր, կոչեր, յայտարարութիւններ,
ընտրուական ժողովի պաշտօնական զեկոյցներ, ևս :

— Սա յիշը լեցո՛ւր, հրամայեց :

Նոր շիշ մը գնաց պ. ժողովորդին :

Յարմար դատեցի ես ալ երթալ շիշին ետեւն :

— Կը ներէս, ժողովորդ ԼՖՔնտի, ըսի մօտե-
նալով, որ վայրկեան մը տեմնօխնը միւսին :

— Ի՞նչ կայ, ի՞նչ պիտի ըսես, շուտ խօսէ տես,
նամ, պոռաց ժողովորդը մէկու մը պէտ որուն ա՛լ
համբերութիւնը հասած է :

— Կը ներէք, մի՛ բարկանաք, ընտրութեան մա-
սին քանի մը խօսք պիտի ընէի...

Մեծապատիւ ժողովորդը մէկէն ոտքի ելաւ և է-
րեսս ի վեր գոչեց :

— Հերիք է պէ՛, հերի՛ք է ալ... տասնըհինգ օ-
րէ ի վեր ի՞նչ է աս, ետեւս էք ինկեր, Վէլը մէկ կողմ
կը քաշէ, միւսը մէկ կողմ, ան կ'ըսէ որ՝ Ե՛ս եմ բու-
ճմարիտ բարեկամ պ աս կ'ըսէ որ՝ Չէ անիկա թշնա-

միզ է, ես եմ անկեղծ բարեկամի, որիչ մը կը պտասք
որ՝ Անանք սուտ են, բուն բարեկամի ես եմ... հա՛, հա՛,
հա՛, թօհ-ս՝ ք բան, ուս որչա՛տ բարեկամ ունիմ եղեր
տէ խապար չտնիմ... սս ի՛նչ մեծ մարդ եմ եղեր,
սո ի՛նչ չգտնուած գանձ մըն եմ եղեր տէ յուր չո-
նիմ... «Սիրելի ժողովուրդ հոս, սիրելի ժողովուրդ հոն,
յարգելի ժողովուրդ հոս հրամմէ՛, պատուարժան ժողու-
վուրդ մեր քովը հրամմեցէ՛ք»... հանգիստ օրի մը խը-
մելու առեն չեն ի տար կոր պէ՛...»

.. կը ներէ՛ք, ես իրբև ձեր ճշտարտապէս անկեղծ
բարեկամը, ըփ՛:

.. Ծօ՛, որը անանկ չէ, ամենքն ալ տասնըհինգ
օրէ ի վեր ճշտարտապէս անկեղծ բարեկամներ են...
միայն թէ այս անկեղծներուն մէկին խօսքը միւսին չը
յարմարիր կոր, ես ալ շփոթեր մնացեր եմ... չեմ գի-
տեր ո՞ր անկեղծին խօսքին հաստատ... շիտակը ըսե՛մ
ինձի անանկ կուգայ սք ամէնքը ալ անկեղծ ու ճշտա-
րիտ կեղծաօրններն էք...

.. Կ՛աղաչեմ, Տիրար ժողովուրդ, արժանապատ-
ուութեան չգրինք...»

.. կորսուէ՛, պէ՛ մարդ:

Ու ժողովուրդը անցաւ սեղանին գլխիւր և հրամայեց.

.. Ու շիշը լեցո՛ւր...»

Գլխիկոր դո րս ելայ սրճարանէն խորհելով որ գո-
ցէ պարոն ժողովուրդը իրաւունք տնէր և թէ իր բարի
կամեցողութիւնը և միամիտ համբերութիւնը շարաչար
գործածեցինք այս վերջին շարաթները, գինքը բիշ մը
չափազանց անչափահաս տղու տեղ գնելով:

ՏԳԵՂ ԱՐԱՐՔ ՄԸ

Կար իր թղթի վրայ տպուած բնարեղբւոց ցուցակ վը, որ բոլոր մարդոց զգուանը պատճառեց, այս օրերս տեսնո եցաւ հրատարակին վրայ: Այդ աղտոտ ու անհաճ կատակին հեղինակը կամ հեղինակները, անձնական տխ կամ հակառակութիւն մը գոհացնելու գնով հուպատակով, շէին վարանած անպատուել փորձելու: Մէկ քանի պատուաւոր անձեր սրտնը որ ե է կերպով մասնակցութիւն չունին սահմանադրական կամ ընտրական պայքարին հետ:

Մութին մէջ պահուածելով իր հակառակորդը վերադարձել փորձել ամէնէն մեծ վատութիւններէն մէկն է և միմիայն ստորին նկարագրի տէր արարածի մը վայելուչ:

Յաւալի է սակայն որ մեր մէջ կը գտնուին այդ տեսակ տիպարներ և գոցէ նայնակ զարգացած գասա՛վարքին պատկանող:

Ա՛ն պարագային կը յուսանը որ ընդհանուր նողկանքը որ յառաջ բերաւ այդ հրատարակութիւնը լաւ գաս մը կ'ըլլայ անանուն հեղինակին համար:

“ԱՂԱՏ ԽՕՍՔ,, Ձեռ-Քէ ԿԸ ՎԱՃԱՌՈՒԻ

Ալեքսանդրիայ՝ Տ. Յ. Ղազիկեանի ջով և Շէրիֆ փաշա լրագրավաճառ Տ. Թեյլալեանի խանութը.

Գահիրէ՛ լրագրավաճառ Տ. Հունիի և Կօլտըն՝ Քէօշքի ջով և «Լուսաբեր» թերթի ցրուիչին մօտ:

Նախորդ շաբթուան թիւերը կը վաճառուին կրկին գինով:

“ ԱԶԱՏ ԽՕՍՔ ,, Ի Պատմանները

- ԱԶԱՏ ԽՕՍՔ - ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱՎՈՒԻ ԾԱԲԱԹ ՕՂԵՐԸ
Եզիպտոսի համար բաժնեզիցն է

40 ԹԻԻԸ 40 ՂՐԵ. ՈՂԶ
20 ” 20 ” ”

Ա Ր Տ Ա Ս Ա Հ Մ Ա Ն

ԵՒՐՈՊԱ	40	ԹԻԻ	10	ՖՐԱՄՔ
ՌՈՒՍԻԱ	”	”	4	ՐՈՒՊԼԻ
ԱՄԵՐԻԿԱ	”	”	2	ՏՈԼԱՐ

Բաժանորդագրուիքներ կստնիք
ՀԱՏԸ 1 ՂՐԵ. ՈՂԶ

“ ԱԶԱՏ ԽՕՍՔ ,, Ի համար բաժնեզիցն կամ
որ և է գրուիքն պէտք է ուղղել հե-
տեւայ հասցէին՝

K. Nazarethian

Rue Stamboul

ALEXANDRIE, (EGYPTE)

Մտնուցումներ կընդունուին մասնաւոր
պայտաններով:

Պատասխանատու . Խ. Բագիր Ե. ՕՏԵԱՆ

Տպգր. փոքր Գ ՆԱԶԱՐԷԹԵԱՆ ԱԼԵՔԱՆԴՐԻԱ